

THƯ GỬI MAI SAU

1.

Em, sáng nay lên lớp,
lòng tự hào nói tiếp
cha anh từng mài nghiêng
viết nên trang sử
Có tiếng mẹ nghìn năm trong câu hò khoan
trầm bổng đọng lại trên mắt một đời.
Vang lên điệu lý ngọt ngào
em cất tiếng hát ca vui ngày trăng hội
Tiếng hát xôn xao nhịp tim trẻ nhỏ
Những đôi mắt nhấp nhánh như sao
trông lên màu tóc mây nhấp nháy

Rung rinh cảnh phượng vĩ...
Tiếng chim hót xôn xao
Lá bàng rơi mặt đất
Tiếng em hát thanh trong vọng lại cuộc đời
Chưa dễ quên đâu
những năm dài trần trở
Cho đất quê mình
Đẹp tựa điệu dân ca.

2.

Từ thuở cha anh đi mở nước
An Dương Vương còn đó
Nàng Mỵ Châu quỳ gối khóc lờ làng
Chiếc nỏ thần kỳ lý thú
trên trang vở trẻ thơ

Những đôi mắt đăm chiêu nghĩ ngợi
Đêm nằm mơ
Em thấy Thạch Sanh vung đao
Chém xà tinh
Giữ lấy yên lành muôn thuở
Niêu cơm nuôi cả vạn người no
Và,
Chiếc đàn bầu
 tình tang trong ngục
Công chúa nhận được người thương
Tiếng đục
 tiếng trầm
 tiếng trong
 tiếng bỗng

3.

Ai biết từ đâu những mẫu tự đầu tiên
Một đời đi học
Ráp ngược ráp xuôi mà có bao điều
 suy tưởng
Có yêu thương, giận hờn
 khổ đau và hạnh phúc
Mẹ dạy cho con bài hò khoan thuở nhỏ
Quặn trong lòng cánh cò trắng bên sông
Bên vành nôi
 ai chưa một lần
 nghe bà kể chuyện xưa
Dựng đất quê mình..

Lá thư người thương từ xa về
Đậu kê bên giáo án
Mà khoan!
Khoan đã thư ơi, chờ với!
 xưa kia cha mẹ cũng chờ nhau
Sân trường, hàng phượng vẫn đu đưa
Lá bàng rơi trong gió

Nhặt lá ép vào trang sách mới
Em viết bài thơ trên lá tặng người thương.

4.

Em, người chiến sỹ
Sáng nay trên lớp
Viên phấn ghi những điều có thật
 lên màu xanh hy vọng
Là chống lại dốt nát đói nghèo
Xoá đi bao cơn lũ bất hoà
Trận mưa đen trời xu nịnh
Và em
Đã để lại trong lòng trẻ thơ niềm tin yêu
 hy vọng một đời:
Đất nước tựa bài thơ
Con sông quê ta cuộn cuộn triều dâng
Nước vẫn theo dòng
Bốn mùa chảy mãi
Bến đò Nga Cẩm Lệ qua sông
Chiếc đò ngang nhấp nhô như sóng
Nhìn bến Đò Xu sông lại hoá tên mình
Sóng vỗ mạn thuyền những bữa có trăng
Đêm đêm
Cẩm Lệ giang vọng về tiếng hò khoan xứ sở

5.

Em sinh ra sông có tự bao đời
Hoà Vang mấy chục ngàn dân thưở ấy
Phía Tây dãy chấn hiên ngang
Đứng nhìn biển cả
Em hiểu rồi lịch sử quê hương
Chùm khế chua
Trái xoài xanh
Tạt vào trời xanh thế kỷ
Ran rát bờ môi nhớ ớt cay

Nặng nghĩa tình mùi gừng xứ sở
Thuốc lá thơm
đi đâu ai chẳng biết!
Quần chặt tình nồng trai gái thương nhau
toả khói cho đời mê mãi

6.

Em, người chiến sỹ
Trên xứ sở trở mình
Trang giáo án còn ghi
Ông Ích Khiêm đánh vào thành trì phong kiến
Ông Ích Đường đòi giảm thuế sưu cao
Mấy chục ngàn dân
Tung hô
Giữ lấy cuộc đời mình
trắng trong như hạt gạo
Rồi khởi nghĩa
như tia chớp bùng lên
Xé mây đen ra trăm nghìn mảnh vụn
Những chàng trai trong kháng chiến ra đi
Vai vác hờn căm
Bước chân trần trên đất
Xứ sở như hôm nay đâu phải chuyện dễ dàng
Những cánh đồng nặng hạt lúa vàng
Nhấp nhô
Như sóng
Là quê hương
Là tất cả
Những nhiệm màu đất nước.

7.

Những chàng trai ra đi nay đã trở về
Là những người lính già
Tóc ngã hoa râu

Cho con sông quê ta
Ngọt như giòng sữa mẹ
Cho câu ca dao
Đậu lại môi em
Cho lá ngò thơm thơm
Thẹn thùng thời con gái
Và cho
Muối mặn gừng cay
Môi hồng thương nhớ
Chuyện tình duyên
Dưới ánh sáng mặt trời.

8.

Là chiến sỹ
Là gái chân quê
Tóc dài xanh như mộng
Hoa lúa vương vai những chiều xuân đậm
Lúa mát đường thơm
Kĩu kịt trên vai tình non nước
Quê ta có giếng nước ngọt lành
Soi bóng hàng tre
Đầu làng
Ngạo nghễ!
Em là gái chân quê
Thăm thẳm trời xuân
Nhạc quê hương
Giai điệu
Muôn đời!
Quê ta sau những năm dài nay sống lại
Buổi hội hè
Đình đám
Phong Lệ mục đồng, Giáng Đông đấu vật
Gái Phong Lệ
Trai Giáng Đông
Gặp nhau

gởi miếng trầu cau
điệu hò khoan, ba lý.

9.

Anh nói với em
Đừng sợ chi em
Người chiến sỹ
Sáng nay trên bục giảng
Có bụi phấn
Lời lửa cháy
Em đứng hiên ngang
 tim bỗng hoá mặt trời
Hàng phượng tuổi hai mươi
 thơm tho sức trẻ
Khẽ rung rinh lắng nghe
 từ môi em
 lời ru của đất

10.

Cho anh làm lá thư xanh
Đậu kê bên giáo án
Để đêm đêm em ao ước
Tình yêu và hy vọng
Sáng nay sân trường đất dần nghiêng
Hàng phượng rung rinh
Lá bàng say trong gió
Em
Mái tóc xanh
Vàng trán mênh mông và môi đỏ đang chờ.
Hai mươi năm rồi trở hội mùa vui
Trong ngày vui ai có dễ quên đâu
Những trái tim nóng hồi mùa xuân
Sự sống
Đang bùng bùng vỡ đất!

Em đã đến
Sức nóng hai mươi
Xôn xao trí tuệ tâm hồn
Khát vọng tư duy con số lời thơ.

11.

Em,
Điều hò khoan mẹ hát ngày nào còn đó
Tiếng em vang vọng cuộc đời còn đây
Là tất cả
Trái tim ta đó
Anh sẽ đến với em
Dù có xa gần
Như trang thư này
Anh đã nói cùng em:
Bài ca hy vọng gửi mai sau.

